
SPOTKANIE W GRUPACH

Jest ono najpierw krótką refleksją nad radościami i trudnościami wiernego trwania w powołaniu bycia oblubienicą Chrystusa. Druga część spotkania to przygotowanie uroczystej niedzielnej liturgii. Spotkanie kończy się modlitwą, w którą można wpleść spontaniczne wezwania dziękczynne za dar rekolekcji. Można w czasie spotkania odwołać się do poniższego tekstu z „Dzienniczka” św. Faustyny.

„Córko moja, chcę cię pouczyć, jak masz ratować dusze ofiarą i modlitwą. Modlitwą i cierpieniem więcej zbawisz dusz, aniżeli misjonarz przez same tylko nauki i kazania. Chcę cię widzieć jako ofiarę żywej miłości, która dopiero wtenczas ma moc przede mną. Musisz być unicestwiona, zniszczona, żyjąca jakoby umarła w najtajniejszym jestestwie swoim. Musisz być zniszczona w tej tajni, gdzie oko ludzkie nigdy nie sięga, a wtenczas będziesz mi ofiarą miłą, całopalną, pełną słodyczy i woni, a moc twoja będzie potężna, za kim prosić będziesz. Na zewnątrz ofiara twoja tak ma wyglądać: ukryta, cicha, przesiąknięta miłością, przepojona modlitwą. Żądam od ciebie, córko moja, aby ofiara twoja była czysta i pełna pokory, abym mógł mieć w niej upodobanie. Nie będę szczędził ci łaski swojej, abyś mogła spełnić to, czego żądam od ciebie. Teraz cię pouczę, z czego się będzie składać ta całopalna ofiara w życiu codziennym, aby cię ustrzec od złudzenia. Wszystkie cierpienia przyjmiesz z miłością; nie trap się tym, jeżeli serce twoje często będzie doznawać odrazy i niechęci do tej ofiary. Cała moc jej jest zawarta w woli, a więc te uczucia przeciwne nie tylko nie obniżą w oczach moich tej ofiary, ale ją spotęgują. Wiedz o tym, że ciało i dusza twoja często będzie w ogniu. Chociaż w niektórych godzinach nie będziesz mnie czuć, ale ja będę przy tobie. Nie bój się, łaska moja będzie z tobą” (1767).